

[Bjørn Westh]

på, var dem, jeg som ordfører for Socialdemokratiet pegede på, da Venstre i sin tid majoriserede dette forslag igennem i folketingsalen uden at tage hensyn til Socialdemokratiets ændringsforslag.

Vi vil gerne drøfte dette forslag om en ændring af landbrugsloven. Vi synes nemlig heller ikke, den er god, og vi har også andre ønsker inden for landbrugsområdet. Lad mig bare nævne, at medhjælperloven kunne vi godt tage op og se på; her har vi nogle interesser, som vi synes er væsentlige, og som vi gerne vil have tilgodeset.

Stavad (S):

Jeg vil gerne stille et enkelt spørgsmål i relation til statsministerens åbningsredegørelse her i tirsdags, hvor statsministeren gav udtryk for, at regeringen ville fortsætte forhandlinger med partierne om mulighederne for at lempe afgiften på gamle forbrugs lån.

Vi fik også en liste over forslag, som vi kunne forvente fra regeringen i denne korte samling, og det blev bebudet, at der eventuelt på dette område ville komme et lovforslag fra regeringen.

På den baggrund vil jeg godt spørge statsministeren: Hvad sker der i denne sag? Agter regeringen at få løst dette problem i denne korte folketingsamling? Er regeringen opmærksom på, at hvis det ikke sker, vil der være en lang række administrative og tekniske problemer i forbindelse med en løsning på et senere tidspunkt? Muligheder, der eksisterer i dag, eksisterer ikke, når Folketinget mødes igen til oktober, og derfor håber jeg, at statsministeren og regeringen er indstillet på at løse den sag, som vi vist alle sammen har brugt ord nok på, men hvor der er behov for handling. Jeg føler, at med de hensigter, som statsministeren har tilkendegivet, og dem, som vi fra Socialdemokratiet har givet udtryk for, er der ikke længere imellem os, end at denne sag bør kunne løses, og jeg mener, at både Folketinget og befolkningen vil være godt tjent med, at vi får den løst og får den løst nu.

Knud Lind (FP):

Udgangspunktet for dagens debat er statsministerens tiltrædelseserklæring, og man må gå ud fra, at erklæringen er selve grundlaget for den nye KVR-regerings løsninger af landets

problemer, store som små. Det indtryk fik man, da statsministeren afgav sin tiltrædelseserklæring her i Folketinget.

Folketingets medlemmer kan derfor i første omgang kun gå ud fra de oplysninger, som statsministeren har givet, og ligeledes lægge mærke til de problemer, som statsministeren ikke har berørt.

Statsministeren har udtalt:

»Antallet af offentligt ansatte må ikke stige.«
Og i sin tiltrædelseserklæring siger statsministeren på side 6:

»Det er af afgørende betydning, at de kommunale udgifter holdes uændrede i de næste fire år, således at skatterne ikke stiger.

Regeringen vil forhandle med kommunerne ud fra denne målsætning. Regeringen er parat til at fjerne de barrierer, der gør det vanskeligt for kommunerne at holde udgifterne i ro.«

Og så kommer det vigtigste:

»Til gengæld må vi have sikkerhed for, at kommunerne nu lever op til kravet om uændret udgiftsniveau.«

Det er værd at lægge mærke til, at statsministeren helt klart siger: Vi må have sikkerhed for, at kommunerne nu lever op til kravet om uændret udgiftsniveau. Det er meget stærke ord at bruge: »Vi må have sikkerhed«. Af hensyn til de kommunale budgetter og især deres størrelse for 1988-89 må vi i Folketinget have sikkerhed for og helt klart vide, hvilke sanktionsmuligheder den nuværende regering denne gang vil sætte ind for at få den omtalte sikkerhed for, at de kommunale lønsumsrammer i 1988 bliver reduceret med 2 pct.

Vi har desværre set, at selv om der i de senere år har været kommunale strafdeponeringsordninger for overskridelse af aftalerammerne, har det ikke medført, at de kommunale skatter er blevet mindre.

Vi har set, at det i stedet for har medført, at de kommunale skatter i visse kommuner og amter er steget, og i amter og primærkommuner har man blot taget af kassebeholdningen for at finansiere et øget kommunalt forbrug.

Vi har i de senere år oplevet, at staten har sparet en lille bitte smule. Til gengæld har den skubbet udgiftskrævende forordninger over på kommunerne. En af de ting, som der ikke står noget om i statsministerens erklæring, er bl.a., hvorledes man denne gang vil kunne holde udgifterne i ro i kommunerne og amterne.